Futószárazási vizsgakérdések és válaszok

Felkészülési segédanyag az edzői regisztrációs vizsgához

A feltöltött elméleti kérdéssor mind a 20 feladatához kidolgozott választ adunk. A sorrend és a számozás követi az eredeti lapot. A gyakorlati leírások a bemutatásra való felkészülést segítik; a konkrét felszerelést és terhelést mindig az adott lóhoz kell igazítani. A méretek és időtartamok tájékoztató kiindulópontok, nem hivatalos vizsgakövetelmények.

1 Mi a futószárazás és mikor alkalmazzuk

A futószárazás a ló földről történő képzésének és mozgatásának módja. A ló a futószárazó körül, futószáron, meghatározott vonalon és jármódban dolgozik; irányítását a hang, a testhelyzet, a futószár és az ostor összehangolt segítségei adják. Célja a megértés, az ütem, az elengedettség és az egyensúly fejlesztése.

Alkalmazható a fiatal ló alapozására és felszereléshez szoktatására, a lovaglás kiegészítésére, célzott átmenetekhez és tornáztató munkához, valamint a kezdő lovas ülésoktatásához megfelelően képzett iskolalóval. Lovastorna alapjául is szolgálhat, külön szakmai követelmények szerint.

Állatorvosi mozgásvizsgálat vagy rehabilitáció része is lehet, de ilyenkor a feladatot és a terhelést az állatorvos határozza meg. A hosszas körön hajtás és a kifárasztás nem kiképzési cél. A szabad mozgás lehetőségét a futószárazás nem helyettesíti.

2 A futószárazás helye és a kör mérete

A hely legyen nyugodt, jól belátható, kellően tágas és lehetőleg biztonságosan körülhatárolt. A talaj legyen egyenletes, rugalmas, jól karbantartott, megfelelő tapadású; ne legyen mély, csúszós, keményre fagyott vagy erősen poros. Ne legyenek benne gödrök, kövek és más akadályok.

Általános munkához körülbelül 16–20 méter átmérőjű, illetve a lehetőségekhez mérten ennél nagyobb kör előnyös. Ez átmérő, nem sugár. A tényleges méretet a ló életkora, képzettsége, egyensúlya, jármódja és a feladat szabja meg. Fiatal lóval és vágtában különösen kerülendő a tartósan kis kör.

A ló körül maradjon biztonsági távolság a kerítéstől. A futószár hossza nem azonos automatikusan a kör sugarával, mert a futószárazó is csekély mértékben mozoghat. Ne keresztezze más a kör területét; osztott pályán a többi használóval előre egyeztetni kell.

3 A ló felszerelése futószárazáshoz

Alapfelszerelés a jól illeszkedő kapicán vagy megfelelő kantár, az ép, jellemzően 8–10 méter hosszú futószár és a futószárazó ostor. A kapicán stabilan feküdjön, ne forduljon a szem felé, és ne szorítsa a légutakat. A kantár és a zabla mérete, állapota és beállítása feleljen meg a lónak.

A munkához megfelelően illeszkedő ínvédő, bokavédő, szükség szerint pataharang alkalmazható. Fáslit csak szakszerűen helyezünk fel; a túlzott melegedésre és elcsúszásra figyelünk. A lábvédők használata egyedi mérlegelést igényel.

Kikötőszár alkalmazásához megfelelő futószárazó heveder vagy biztonságosan rögzített nyereg szükséges. Nyeregnél a kengyeleket úgy rögzítjük, hogy ne csapódhassanak le, a hevedert fokozatosan ellenőrizzük. A kantárszárat levesszük vagy biztosan rögzítjük, hogy a ló ne léphessen bele. A kikötőszár nem kötelező, és nem helyettesíti a helyes munkát.

4 A futószár becsatolási módjai

Kapicán orrkarikájába: a futószár a ló orrán keresztül hat, a száj közvetlen terhelése nélkül. A kapicánnak megfelelő kialakításúnak és pontosan beállítottnak kell lennie. Alapképzéshez gyakran ez a jól áttekinthető megoldás.

Közvetlenül a belső zablakarikába: egyszerű mód, de a belső szájszegletet egyoldalúan terheli, és megfelelő biztosítás nélkül a zabla áthúzódhat. Csak stabil felszereléssel, megfelelően képzett lóval és finom kézzel alkalmazható.

A két zablakarikát összekötő futószárazó szakállhoz: megosztja a hatást a két karika között. Az összekötő legyen erre készült és ép; nem szünteti meg a száj sérülésének veszélyét durva kéz esetén.

A belső zablakarikán átvezetve a külső karikához, illetve a belső karikán át, a tarkó felett a külső karikához vezetve: ismert, de fokozott száj-, illetve tarkónyomást és kedvezőtlen elmozdulást okozó változatok. Nem általános alapmegoldások; különösen a tarkón átvezetett módszerrel körültekintően kell bánni. A különböző módok erőhatása eltérő, ezért nem cserélhetők fel gondolkodás nélkül.

Kézváltáskor ellenőrizzük, szükséges-e az átcsatolás. Karabiner, csomó vagy összekötő ne nyomja a szájat és ne akadhasson bele más felszerelésbe.

5 A szabályos és biztonságos futószárazás technikája

A futószárazó, a ló és az ostor által kijelölt térbeli helyzet egy változó háromszögként értelmezhető: a futószár a fej felé, a hajtó segítség a hátulsó testfél felé irányul. Ez tájékozódási elv, nem merev geometriai alakzat.

Bal kézen a futószárat alaphelyzetben bal, az ostort jobb kézben tartjuk, jobb kézen fordítva. A futószár feleslegét rendezett, visszahajtott hurkokban fogjuk; kézre, karra, derékra nem tekerjük. A földön nem hagyunk olyan hurkot, amelybe ember vagy ló beleléphet.

A lovat először vezetve rendezzük, majd nyugodtan, fokozatosan engedjük a körre. A futószárazó kis központi területen, a ló mozgását követve helyezkedik; egyenes szakaszok beiktatásakor tudatosan együtt is haladhat vele. A futószár hossza, a testhelyzet és az előrehajtás együtt szabályozza a vonalat.

A futószár nem húzhatja tartósan befelé a fejet, de ne is lógjon veszélyesen. A segítség legyen rövid, érthető, és a helyes válasznál enyhüljön. Ha a ló nem irányítható, fájdalmat jelez vagy a felszerelés elmozdul, egyszerűsítünk, megállunk és rendezzük a helyzetet.

6 Kézváltás futószáron

Alapeljárásként a lovat lépésre vesszük, majd megállítjuk. Kontrolláltan közelítünk hozzá, közben rövidítjük és rendezzük a futószárat. Nem húzzuk gyorsan magunkhoz, és nem engedjük, hogy rendezetlenül berohanjon a kör közepére.

A ló mellett állva, vezetve fordulunk az új irányba, kellően tág helyen. Szükség esetén átcsatoljuk a futószárat, és ellenőrizzük a segédszárakat. Az ostort és a futószárat átvesszük a megfelelő kézbe, ügyelve arra, hogy semmi ne kerüljön a lábak közé.

A lovat az új irányban lépésben kiküldjük a körre, megvárjuk a rendezett mozgást, majd folytatjuk a munkát. Képzett lóval lehetséges más kézváltás is, de a megállítással és vezetett fordulattal végzett változat a könnyen ellenőrizhető megoldás. Feszes futószáron, gyors jármódban nem rántjuk megfordulásra a lovat.

7 A futószárazó öltözete

A ruházat legyen testhez illő, de szabad mozgást engedő. A lábbeli zárt, stabil, megfelelő tapadású legyen; kerülendő a papucs, nyitott cipő és a csúszós talp. A kesztyű csökkenti a futószár okozta dörzsölés és égés veszélyét.

Megfelelően rögzített lovas kobak használata indokolt esetben lehet. A hosszú hajat összefogjuk, a lelógó sálat, ékszert és egyéb beakadásveszélyes tárgyat eltávolítjuk.

8 Futószárazó edzés felépítése képzett lóval

Előre meghatározom a célt, és a ló aznapi állapotához választok feladatot. Indulás előtt ellenőrzöm a járást, a lábakat, a felszerelést és a talajt. Az időkeret az életkortól, edzettségtől és feladattól függ; a körön végzett terhelés rövid idő alatt is jelentős lehet.

Bemelegítés: több perc nyugodt lépés, szükség szerint kézen vezetve, majd nagy körön. Ezután rövid ügető szakaszok következnek, fokozatosan, mindkét kézen. A kikötőszárat, ha használom, csak a lépésszakasz után teszem fel és megfelelő hosszban állítom munkára.

Főrész: jármódok közti átmenetek és iramváltások, a kör méretének mérsékelt változtatása, rövid vágtaszakaszok, szükség esetén rudak. A feladatok közé lépésszünetet és kézváltást iktatok. Az oldalak munkáját ésszerűen kiegyenlítem; nem terhelem hosszan a nehezebb oldalt.

Levezetés: az intenzitást csökkentem, szükség szerint kikapcsolom a kikötőszárat, és nyugodt lépéssel fejezem be. Ellenőrzöm a légzés rendeződését, az izzadást, a lábakat és az általános állapotot. Szemléltető időkeret lehet összesen körülbelül 20–30 perc pihenőkkel együtt, de ez nem kötelező előírás és nem minden lónak megfelelő.

9 A fiatal ló futószárazása

A futószárazást megelőzi a biztonságos vezethetőség, megállás, érintés és alapvető felszereléstűrés kialakítása. Az életkort, testi érettséget és az előzetes képzést figyelembe vesszük; a fiatal ló nem a képzett ló kisebb terhelésű másolata.

Nyugodt, lehetőleg körülhatárolt helyen, kezdetben tapasztalt segítővel dolgozunk. A segítő a ló mellett haladva segítheti a körvonal megértését, majd fokozatosan visszavonul. A kapicán használata alkalmas a száj kímélésére. Az ostorhoz és a hanghoz fokozatosan szoktatunk, nem üldözzük a lovat.

Rövid, könnyen érthető feladatokat kérünk: lépés, majd ügetés, tág vonalon. Mindkét irányt tanítjuk, sok szünettel. A vágta csak megfelelő megértés, egyensúly és fizikai felkészültség mellett következik. Nem kényszerítjük szűk körre, és nem fárasztjuk ki a lovaglás előtti „lemozgatás” címén.

Kezdetben nincs szükség kikötésre. Kikötőszár csak akkor vezethető be, ha a ló érti a feladatot és nyugodtan elfogadja a felszerelést; hosszú, megengedő beállítással, tapasztalt szakember irányításával. A túlzott befelé állítás és a fej rögzítése gátolja az egyensúly tanulását.

10 A futószáron alkalmazott segítségek

A fő segítségek a hang, a futószárazó testhelyzete és mozgása, a futószár és az ostor. Ezeket egymást kiegészítve, következetes jelentéssel alkalmazzuk. A hang jelzi a kívánt feladatot, a testhelyzet a térbeli irányítást segíti, a futószár a vezetést és a felvételt közvetíti, az ostor az előrehajtó vagy oldalirányú jelzést erősítheti.

A segítségek erőssége a ló érzékenységéhez igazodik. Először a legkisebb érthető jelzést adjuk, szükség esetén fokozzuk, majd a helyes válasznál azonnal könnyítünk. A kikötőszár nem aktív, finoman időzíthető segítség, hanem az alapfelszerelésen túl alkalmazott eszköz.

11 Az egyes segítségek alkalmazása

Hang: mindig hasonló vezényszavakat és jól elkülöníthető hanglejtést használunk. A nyugtató hang mélyebb, elnyújtott; az élénkítő rövidebb és határozottabb lehet. Folyamatos beszéddel nem fedjük el a lényeges jelzéseket.

Testhelyzet: a ló vállához képest kissé hátrább helyezkedve az előremenetelt támogathatjuk; a váll elé kerülés lassító vagy megállító jelzés lehet. A hatás a tanítástól és az egész testhelyzettől függ. Nem lépünk hirtelen a ló elé, és nem kergetjük hátulról.

Futószár: finom, rövid felvevő vagy irányító jelzést adunk, majd engedünk. Az előremenetelt nem állandó húzással akadályozzuk. A kör méretét nem a fej erőszakos behúzásával csökkentjük.

Ostor: elsősorban a testhelyzetet kiegészítő látvány- és mozgásjel. A ló hátulja felé irányított jelzés előrehajthat, a váll felé mutatás segítheti a körvonal megtartását. Nem csapkodunk folyamatosan, nem rémítjük meg a lovat. Büntetés helyett tiszta jelzést és azonnali elengedést alkalmazunk.

Az átmenetet előkészítjük: a hang, a testhelyzet és szükség szerint a futószár együtt jelzi a lassítást, míg az aktívabb járműdhoz a hang és a hajtó jelzés társul. A jelzés megszűnése és a dicséret visszaigazolja a helyes választ.

12 A futószárazó testtartása és mozgása

A futószárazó egyensúlyban, természetesen egyenes törzzsel, oldott vállal, enyhén hajlított karral áll és mozog. Tekintete a ló egész mozgását követi, nem kizárólag a fejet. A kezek rendezettek, a könyök és a váll nem merev.

A lóval együtt fordul, kis, tudatos lépésekkel követi a mozgást. Nem csavarja körbe magán a futószárat, nem hátrál ellenőrizetlenül, és nem forog egy helyben a talpán. A központi kis kör körüli mozgás segít a folyamatos irányításban.

A test helyzete a feladathoz változik. A futószárazó nem üldözi a lovat a kör kerületén, de szükség szerint elmozdulhat, például a kör áthelyezéséhez. Mindig megőrzi a menekülési lehetőséget és a biztonsági távolságot.

13 Jellegzetes hibák futószárazáskor

Felszerelési és biztonsági hibák: kézre tekert vagy földön húzott futószár, rosszul illeszkedő kapicán, lecsapódó kengyel, laza vagy túl szoros heveder, túl rövid kikötőszár, rendezetlen kézváltás, nem megfelelő talaj vagy túl kicsi kör.

Segítségadási hibák: állandó szárhúzás, a fej befelé rántása, folyamatos ostorozás, ellentmondó hang- és testjelek, a segítség megszüntetésének elmaradása. Hiba a váll elé sodródva hajtani, majd a ló lassulását engedetlenségként kezelni.

Kiképzési hibák: céltalan körözés, túl hosszú munka, egyoldalú terhelés, bemelegítés és szünetek hiánya, a fejhelyzet erőltetése az ütem és az elengedettség rovására. A rohanás nem azonos a lendülettel.

A ló hibás válasza lehet a kör szűkítése, kifelé húzás, kifordulás, megállás, befelé fordulás vagy rendezetlen vágta. A javítás előtt a fájdalmat, a felszerelést, az értetlenséget és a túlterhelést is mérlegeljük; nem pusztán erősebb segítséget adunk.

14 Segédszárak és becsatolásuk

Egyszerű kikötőszár: a heveder vagy megfelelően rögzített nyereg két oldaláról az azonos oldali zablakarikához vezet. A hosszt és a rögzítés magasságát a ló adottságához és a célhoz állítjuk. Alaphelyzetben közel szimmetrikus beállításból indulunk; a belső oldal rövidítésével nem kényszerítünk hajlítást.

Háromszögszár: az általános változat a heveder alsó, a mellső lábak közötti pontjától indul, két ága a zablakarikákon át a heveder két oldalához tér vissza. Több változata létezik. A csúszó ágaknak szabadon kell mozogniuk, a hossz pedig engedje az előre-lefelé nyújtózást anélkül, hogy a ló beleléphetne.

Lauffer-szár vagy oldalsó csúszó kikötő: oldalanként a heveder egyik oldalsó pontjától a zablakarikán át ugyanazon oldal másik rögzítési pontjához fut. A pontok és a hossz határozzák meg a hatást; nem azonos minden háromszögszár-változattal.

Chambon: a heveder alsó pontjától a tarkón elhelyezett vezetőkarikákon keresztül a zablához kapcsolódó rendszer. Magasra emelt fej esetén tarkó- és szájhatással ösztönözhet a nyak nyújtására, de nem alakít ki önmagában helyes támaszkodást. Gogue: rokon, eltérő vezetésű, zárt vagy lovas által kezelt változatokkal készülő eszköz. Mindkettő pontos felszerelési ismeretet kíván.

Pessoa jellegű rendszerek: a hátulsó testfél körüli rész és a szájhoz vezető kötelek összehangolt hatásával működnek. A szájra jutó változó hatás és a beakadás veszélye miatt nem kezdő kézbe valók, alkalmazásuk nem alapkövetelmény.

Közös elv: mindig az adott eszköz gyártói útmutatója és szakértő beállítása alapján szerelünk. A ló orra ne kényszerüljön tartósan a függőleges mögé, maradjon lehetőség egyensúlyozásra és nyaknyújtásra. A megállt lovat nem hagyjuk felügyelet nélkül kikötve; vezetéskor, pihenőben és irányváltáskor ellenőrizzük, szükséges-e kioldás.

15 A ló helyes mozgása a körön

A ló a kijelölt körvonalon, tiszta ütemben, megfelelő aktivitással és természetes egyensúlyban mozogjon. Ne sodródjon be vagy ki, ne rohanjon és ne essen a belső vállára. A hátulsó lábak mozgása a lehetőségekhez mérten kövesse az elülsőkéit a körvonalon.

A kör ívének megfelelő, mérsékelt állítás és hajlítás kívánatos, a képzettséghez igazítva. A nyak túlzott befelé húzása nem valódi hajlítás; ilyenkor a külső váll könnyen kisodródik. A fej- és nyaktartás maradjon oldott, a hát rugalmas, a farok mozgása természetes.

A lépés négyütemű, az ügetés kétütemű, a vágta háromütemű legyen, a jármód természetes sajátosságaival. Vágtában a kör irányának megfelelő lábat és az összhangot figyeljük. A körön a belső és külső végtagok eltérő utat járnak be; a szimmetrikus munkavégzés nem milliméterre azonos mozgást jelent.

16 A kiképzési skála megvalósulása futószáron

Ütem: a jármódnak megfelelő lábsorrend és időbeli rendezettség megőrzése, egyenletes, a lónak megfelelő mozgással. A túl gyors iram és a túl kicsi kör megbonthatja.

Elengedettség: testi és mentális oldottság, rugalmas hátműködés, nyugodt légzés és a segítségek készséges elfogadása. A nyak előre-lefelé nyújtásának készsége kedvező jel lehet, de a mély fejhelyzet önmagában nem bizonyítja.

Támaszkodás: az előremenetelből kialakuló, puha és rugalmas elfogadás, ha a ló zablával és erre alkalmas felszereléssel dolgozik. Az egyetlen futószár nem helyettesíti a lovas két szárának összetett hatását. Kapicánon az irányíthatóság és az oldott kapcsolat fejleszthető, de zablára támaszkodás közvetlenül nem vizsgálható.

Lendület: az ügetés és a vágta energikus, a háton át érvényesülő mozgása. A sebesség növelése nem azonos a lendület fokozásával. Lépésben aktivitásról beszélünk, mivel nincs lebegési szakasz.

Egyenesre igazítottság: a körön is a test megfelelő rendezését, a váll és a far összhangját, a hátulsó lábak elülsők nyomvonalához igazodását keressük. Mindkét kézen dolgozunk, a természetes ferdeséget fokozatosan mérsékeljük.

Összeszedettség: a megfelelően képzett ló hátulsó végtagjainak fokozott teherviselése és egyensúlyának fejlődése. Futószáron csak a képzettséghez illő mértékben közelíthető; a fej kikötése vagy a mozgás lassítása nem összeszedés. A skála elemei összefüggnek, nem elszigetelten követik egymást.

Átengedőség: a ló átengedi a segítségeket, reagál a futószárazó utasításaira azonnal és feltétel nélkül.

17 Járóiskola és cavaletti futószáron

A járóiskola talajon elhelyezett rudakból álló feladatsor; a cavaletti alacsonyra emelhető rúd. Céljuk az ütem, az elengedettség, a figyelem, a koordináció és az ízületi mozgás fejlesztése. Előfeltétel a nyugodt, biztos körön haladás.

Először egyetlen talajrúdhoz szoktatunk, szükség szerint kézen vezetve, majd nagy körön. Ezután kevés rudat helyezünk el legyező alakban, úgy, hogy a ló a kijelölt sávban a rudakat közel merőlegesen lépje át. A belső oldalon rövidebb, a külsőn hosszabb távolság adódik.

A rudak közét a választott áthaladási vonalon mérjük. Kiinduló tájékoztató érték nagy lónál lépéshez körülbelül 0,8–1,0 m, ügetéshez 1,2–1,4 m lehet, de a tényleges távolságot a ló lépés- vagy ügetéshosszához, méretéhez, a körívhez és a feladathoz igazítjuk. Póninál más méret szükséges. Ezek nem vizsgaszabványok.

Csak stabil, biztonságos rudakat és alacsony emelést használunk. Egyszerre egy tényezőn változtatunk, kevés ismétléssel és pihenővel dolgozunk. A futószár és a kikötőszár nem akadhat a rudakba. A ló nyakát nem rögzítjük úgy, hogy az egyensúlyozását akadályozza. Vágtarudak alkalmazása további gyakorlatot és egyedi beállítást igényel.

18 Munka dupla futószáron

Dupla futószárazáskor két hosszú szárat használunk, amelyek a ló két oldalán vezetve, rendszerint a futószárazó heveder megfelelő karikáin át a zablához vagy erre alkalmas kapicánhoz kapcsolódnak. A külső szár vezethető a heveder mentén, illetve megfelelő előképzés után a far mögött; ezek eltérő technikák és hatások.

A két szár pontosabb külső határolást, átmeneteket és a test rendezését segítheti. Alkalmazható képzett ló tornáztatására, egyenesek és ívek váltogatására, a hosszúszáras munka előkészítésére és megfelelő szakemberrel a fiatal ló képzésében is. A dupla futószár és a hátulról végzett hosszúszáras munka rokon, de nem teljesen azonos munkaforma.

A ló előbb fogadja el nyugodtan a szár érintését az oldalán és szükség esetén a hátulsó testfél körül. A futószárazónak biztos szárkezelésre, időzítésre és helyezkedésre van szüksége. A lelógó hurkok, a csánk alá csúszó külső szár és a túlzott szájhatás súlyos veszélyt jelentenek, ezért kezdő önállóan ne ezzel tanuljon.

19 Ugrómunka futószáron

Ez különleges, fokozott gyakorlatot igénylő feladat. Feltétele a jól irányítható, rudakat már ismerő, egészséges ló, biztonságos talaj, kellő hely és tapasztalt futószárazó. A szabadon ugratás nem azonos a futószáron végzett ugrómunkával.

Bemelegítés után talajrúd, majd kis, biztonságos akadály következhet. A megközelítés és az érkezés vonala legyen rendezett, lehetőleg közel egyenes, a fordulatok tágak. Az akadály és tartói ne nyúljanak a futószár útjába; legyen elegendő hely az ugrás után a visszarendeződésre.

A ló feje és nyaka az ugrásban szabadon egyensúlyozhasson. Rögzítő kikötőszárral nem ugrattatunk; a felszerelés nem akadályozhatja a nyak előrenyújtását. A futószárazó a vonalat és az előremenetelt biztosítja, az ugrás felett követi a mozgást, nem rántja vissza a szájat.

Kevés, alacsony, jó minőségű ismétlést végzünk. Megállásnál vagy rendezetlen ugrásnál a megközelítést, méretezést, megértést és a fizikai állapotot ellenőrizzük, nem hajszoljuk a lovat egyre erősebben. Magasabb vagy összetett ugrófeladatokhoz rendszerint alkalmasabb a megfelelően kialakított szabadon ugró folyosó vagy a lovas alatti munka.

20 A kezdő lovas futószárazásához szükséges lóképzettség

A ló legyen megbízható, nyugodt, egészséges, terhelhető és lovas alatt is biztosan kiképzett. Futószáron mindkét kézen tartsa a vonalat, a kért jármódot és iramot, és készségesen reagáljon az elindító, átmeneti és megállító jelzésekre. Ne legyen szükség erős, hirtelen segítségekre.

Viselje nyugodtan a lovas bizonytalan egyensúlyát, kisebb akaratlan mozdulatait és az ülésgyakorlatokat. Legyen előzetesen hozzászoktatva a fel- és leszálláshoz, a kengyel rendezéséhez, a kapaszkodóhoz és a feladatban előforduló mozdulatokhoz. Ez nem jelentheti fájdalmas vagy durva mozdulatok eltűrésének kikényszerítését.

A ló mérete, mozgása és vérmérséklete illeszkedjen a lovashoz. A kezdő lovas szempontjából előnyös a kényelmes, egyenletes mozgás és a kiszámítható viselkedés. Az életkor önmagában nem tesz alkalmassá iskolalónak; fiatal vagy éppen futószárazást tanuló lovat nem használunk kezdő tanítására.

A felszerelés legyen megfelelően illeszkedő, a nyereg stabil, a kapaszkodó biztonságos. Kikötőszár csak indokoltan, a ló számára megszokott és megengedő beállítással alkalmazható. A lovas viseljen megfelelő védősisakot és lábbelit. A fel- és leszállást, valamint a kengyel nélküli gyakorlatokat külön is biztosítjuk, szükség esetén segítővel.

Az oktató előbb a ló irányítását teszi biztossá, és csak utána kér a lovastól olyan feladatot, amelyben nem vesz részt az irányításban. Kezdetben rövid, egyszerű gyakorlatokkal, sok megállással és pihenővel tanítunk. A ló kifáradása, feszültsége vagy a lovas félelme esetén könnyítünk vagy befejezzük a munkát.